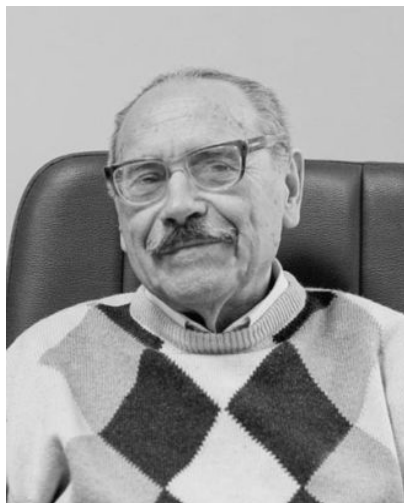

ЛАВРЕНТЬЄВ Ігор Миколайович (02. 12. 1930, м. Ростов-на-Дону, РФ — 08. 09. 2017, Харків) — архітектор. Член НСАУ (1966; був відповідальним секретарем Харківського відділення, керівником секції історії та теорії архітектури). Закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут (1955). Відтоді працював в Інституті «Харківпроект»: 1962—67 — головний архітектор проєктів, 1967—69 — начальник групи, 1969—72 — керівник архітектурної майстерні, 1972—95 — начальник технічного відділу, 1995—2003 — головний архітектор технічного відділу, 2003—15 — головний архітектор Інституту. Серед реалізованих проєктів — детальне планування центральної частини м. Кременчук Полтавської обл. (1963), генеральний план Харкова (1986) та концепція його розвитку до 2005 (1995), планування та забудова мікрорайонів № 311 (Соснова гірка), № 351 і № 421 (вулиця Клочовська), № 531 і № 533 (Салтівка), № 759 (Південні П'ятихатки), № 761 (Роганський масив; усі — 1960—80-і рр.) у Харкові; Палац культури Кременчуцької ГЕС (інтер'єри, 1956—58), Міжгалузевий територіальний центр науково-технічної інформації у Запоріжжі (1969—72); реконструкція критого Кінного ринку (1966—68), комплекс двох 9-поверхових житлових будинків на вулиці Клочківська, № 186 (1968—70), житловий будинок «Еталон» на вулиці Новгородська (нині Європейська), №

6 (1970—74), Центр науково-технічної інформації на проспекті Гагаріна (нині Аерокосмічний), № 4 (1970—75), Інформаційно-обчислювальний центр інституту «Оргтехбуд» на вулиці О. Яроша (1972—75), Держинський райвиконком на проспекті Леніна (нині Науки), № 17^а (нині ЦНАП Шевченківського р-ну), універмаг на проспекті Тракторобудівників на Салтівці (обидва — 1973—75), Центр обслуговування засобів єдиної мережі ЕОМ на вулиці Котлова (нині Велика Панасівська, 1978—81), поштамт з АТС на вулиці Кірова (нині Молочна), № 6 (1977—84), житловий будинок на проспекті Гагаріна (нині Аерокосмічний), № 37^б (2003—05), церква апостолів Петра та Павла біля входу до 13-го цвинтаря на вулиці Пушкінська (нині Г. Сковороди), № 108 (2003—06), церква св. Ольги на проспекті Московський (нині Герої Харкова), № 195^а (2013—15). Досліджував проблеми міської забудови й охорони пам'яток, життєвий і творчий шлях харківських архітекторів, зокрема О. Бекетова, О. Лебфрейда, О. Молокіна, В. Петі, Б. Покровського, П. Роттерта, Л. Тюльпи, Ю. Цауне. Виконував графічні зображення сучасних будівель і архітектурних пам'яток. Автор низки статей в ЕСУ.

Основні праці

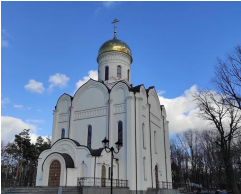
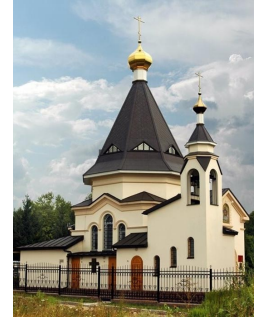
Проблемы архитектурной композиции Харькова // Строительство и архитектура. 1984. № 1; Харьков. Архитектура, памятники, новостройки. Х., 1985; 1987; Харьков вчера, сегодня, завтра. Х., 2002; 2004; Архитекторы Харькова. Х., 2008; Харьков и время... в статьях и медальйонах. Х., 2011 (усі — співавт.).

Рекомендована література

1. К 50-летию творческой деятельности Лаврентьева Игоря Николаевича // Культурна спадщина Слобожанщини. Культура і мистецтво. 2005. Ч. 4;
2. Графика Игоря Лаврентьева // Архитектура. Строительство. Событие. 2007. № 4;
3. Ігор Миколайович Лаврентьев — архітектор, краєзнавець (до 85-річчя з дня народження): Біобібліогр. покажч. Х., 2015.

[А. І. Шушківський](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Лаврентьев Игорь Николаевич / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889124>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).